

Cvičení – příslovečné spřežky

Rozhodni, napišeš-li výraz v závorce jako dvě slova nebo jako příslovečnou spřežku:

Telefon zazvonil toho dne (po druhé).

Nemohl jsem se na krásný obraz (do syta) vynadívat.

Taková myšlenka mi zůstala (na vždycky) cizí.

(Po návratu) ze školy jsem se zastavila v dílně u tatínka.

Snad by ses (na konec) neurazil.

Svůj deník schovávala (do konce) i před svou nejlepší kamarádkou.

Děti přišly na besídku (v doprovodu) své babičky.

(Od začátku) jsem věděla, že to dobře dopadne.

(Do konce) zápasu scházelo jen několik minut.

Učesala si vlasy a zaklonila hlavu (do zadu).

Něco takého jsem (jak živ) neslyšel.

S tajemným úsměvem otvíral tatínek (z volna) dveře do pokoje.

(Na shledanou) příští úterý!

(V tom) se houslistova ruka rozmáchla.

Lenka před námi vždycky utekla, ale (po každé) jsme ji dohonili.

Neschováváme zbytečné věci, které už (k ničemu) nejsou.

Teprve (po chvíli) jsem si uvědomil, s kým to vlastně mluvím.

Vzpomínka na tuto událost mi nikdy nevyvymizí (z paměti).

Můj táta vám to vrátí a ještě vám přidá něco (na vrch).

(S povděkem) jsem viděl, jak se Eviny oči rozzářily.

Vojta odběhl pro vodu a já (za tím) rozdělal oheň.

(V tom) se ti nemohu vyrovnat.

(Po tom) jsme rozdělali táborák.

S radostí skákali (do hromady) písku.